

Hoe vlaggen we.

Voor de introductie van de radiotelecommunicatie, werd in de scheepvaart gecommuniceerd door middel van vlaggen. Aan de natievlag kon je zien uit welk land een schip kwam, aan vlaggen aan een stag of in de mast kon je ook allerlei informatie afleiden. Ook het manoeuvreren met vlootverbanden ging door middel van vlaggenseinen.

Aan onderscheidingsvlaggen zien of en welke autoriteiten zich aan boord bevonden. Dat was belangrijk, want dan kon je zien wie welke eerbewijzen moest brengen. Eerbewijzen waren er in de vorm van saluutschoten of het stilstaan van de bemanning (frontmaken naar de kant van het schip waar de autoriteit zich op bevindt).

En nog steeds wordt er in de communicatie door schepen gebruik gemaakt van vlaggen. We kennen de lettervlaggen (seinvlaggen) die internationale betekenis hebben. De meest bekende seinen zijn de "A", duiker onder water, de "B" (de "bloedvlag") laden van gevaarlijke stoffen (brandstof) de "H" loods aan boord, de "Z" sleepboot nodig.

Tijdens zeilwedstrijden worden ook seinvlaggen gebruikt. Dan hebben ze een andere betekenis dan de internationale.

Ook bestaan er nog steeds onderscheidingsvlaggen. Bij de Koninklijke Marine hebben vlagofficieren, dat zijn officieren met de rang van commandeur, schout-bij-nacht, vice-admiraal of luitenant-admiraal een onderscheidingsvlag als ze aan boord van een marineschip zijn. Die onderscheidingsvlag ziet er uit als de Nederlandse vlag, ook rechthoeking, maar dan met resp, één, twee, drie of vier sterren in het rode veld van de vlag, aan de kant van de broeking. Naast onderscheidingsvlaggen zijn er commandovlaggen. Die zijn vierkant en hebben ook het aantal sterren van de commanderend vlagofficier van het schip of verband van schepen.

Watersportverenigingen kennen ook onderscheidingsvlaggen, zo ook "Aegir". Artikel 27 van de statuten bepaalt hoe de verenigingsstandaard (vlag) eruit ziet: "De standaard van de vereniging bestaat uit een rood rechthoekig veld met een wit over de diagonalen getrokken kruis". Alle leden van de vereniging mogen een verenigingswimpel voeren. Dat is een rode driehoekige vlag met daarin een wit diagonaal kruis. Bestuursleden en leden van verdienste mogen een onderscheidingsvlag voeren. Ook hierover zijn bepalingen in de statuten opgenomen. Artikel 27 bepaalt: "Leden van verdienste en bestuursleden zijn gerechtigd de standaard van de vereniging te voeren in de uitvoeringen, zoals deze voor hun categorie gebruikelijk zijn. Voor de voorzitter is die standaard overeenkomstig aan de verenigingsvlag. Voor de vicevoorzitter is die standaard gelijk aan de standaard van de voorzitter, echter met een (1) witte stip in de driehoek aan de mastzijde. Voor de overige bestuursleden is de standaard eveneens overeenkomstig aan - die van de voorzitter, echter met twee (2) witte stippen in de driehoek aan de mastzijde." Die standaarden zijn onderscheidingsvlaggen.

In de statuten is niet bepaald hoe de onderscheidingsvlag van leden van verdienste eruit ziet. In de watersportwereld is het echter gebruikelijk dat die gelijk is aan die van de voorzitter, echter met een zwaluwstaart of inkeping. Verenigingswimpels en onderscheidingsvlaggen moeten in de top van de mast worden gevoerd, of anders onder de bakboords zaling. Motorboten zonder mast voeren de verenigingswimpel of de onderscheidingsvlag voorop.

Bestuursleden dragen bij officiële gelegenheden een blauwe blazer met een badge. Op die badge staat een afbeelding van de onderscheidingsvlag die zij gerechtigd zijn te voeren.

De nationale vlag wordt achterop gevoerd. In principe in het midden, en als dat niet kan, aan stuurboordzijde. Gaffel getuigde zeilschepen, waarvan de giek over het hek reikt, mogen de vlag onder de gaffel voeren. Op nationale feestdagen mag tevens een nationale vlag bovenin de mast worden gevoerd, het zogenaamde “vlaggen van top”. Bij die gelegenheden mag ook worden gepavoiseerd. Dan worden seinvlaggen aan elkaar verbonden en van de voorkant van het schip, langs de top van de mast naar achteren geleid en vastgemaakt. De kleuren van de seinvlaggen zijn aan de voorkant overwegend rood, bij de mast overwegend wit en aan de achterkant overwegend blauw. Varend wordt niet gepavoiseerd.

Varend of ten anker liggend blijft de nationale vlag dag en nacht staan. Afgemeerd wordt de nationale vlag 's nachts weggehaald. Over het tijdstip waarop in de ochtend de vlag mag worden gehesen bestaat geen consensus in de watersport. Sommige verenigingen hebben het over 08.00, andere zoeken aansluiting bij de Koninklijke Marine. Bij de Koninklijke Marine is het door de week om 09.00 uur vlaggenparade en op zondag om 09.30. De vlag wordt neergehaald bij zonsondergang. (niet: gestreken, want dat doet de wasbaas).

De verenigingswimpel of onderscheidingsvlag wordt neergehaald als het schip voor langere tijd wordt verlaten.

Bij wedstrijden worden geen nationale vlaggen of verenigingswimpels gevoerd.